

יוצא דופן פרק חמישי נדה

מז.

עין משפט
נר מצוה

פ א ב ג ד מיי פ"ב מהל'
 יחזות הלי"ח [והלי"ט]
 סגנון עשן כ עושה"ע אשע'
 סמן קנה סעי' יד וסומן
 קסו ע"ג]:
פ ה מיי שם הלי"א ופ"א
 מהל' גירושין הלי"א סגנו
 כ עושה"ע אשע' סמן קנה
 סעי' יד וצרבן אלסם יבמות
 פ"ב דף מנן]:
צ ו ז ח מיי פ"יא מהל'
 גירושין סלי"ד סגנו עשן כ
 עושה"ע אשע' פס' סעי'
 יט וצרבן אלסם שם
 ט"ז שם הלי"א עושה"ע
 שם סעי' כ וצרבן אלסם
 :[ס]

תום' הרא"ש

[illegible]

בן מ' שנים שהביא ב' שערות שומא. אי ל"ג יום אחד אחי שפיר
לחמא אף כרבי יוסי ואי גרסינן יום אחד מיירי באין עורין צו
בשנת י"ג למדור רבי יוסי בנשר: **קמנה** כל י"ב שנה ממאנת.
לפך לישנא אין להדיח דמוך זמן כלפני זמן דהא ממאנת היינו
בדקו ולא אשכחו או כמו שמעמיד
במסקנא דלא בדקו כלל היכא דליכא
שערות מצינו למימר דלא בדקו כלל
זמן ואינה ממאנת ומ"מ נראה דהלכה
דמוך זמן כלפני זמן דמ"ד כלל
זמן איתוחב לעיל ור"י דלמר לעיל
נמי כמנאי דמי ליה הש"ס וגם
בלישנא קמא פסיק רבא בהדיא דמוך
זמן כלפני זמן: **אבל** לחציצה
בעיא בדיקה. תימא דרבא סבר הכא
דלינה חוללת עד שמהא גדולה ופס'
התקבל (גיטין דף סה.) אמר רבא ג'
מדות בקטן הגיע לעונת נדרים
נדרו נדר וכנגדו בקטנה חוללת
משמע דקטנה בהגיע לעונת נדרים
דינה חוללת דהיינו בת י"א יום אחד
ואפי' מיירי התם בהציאה הא אמר
הכא דמוך זמן כלפני זמן ורש"י
פירש כנגדו בקטנה היינו בת י"ב
שנה יום אחד דלוי עונת נדרים
דקטן ולא נהירא ומפרש ר"ת דהתם
רבא אליבא דר' יוסי דקאמר קטנה
חוללת וקמ"ל דדוקא כשהגיע לעונת
נדרים וכן משמע בפרק מצות חליצה
(יבמות דף קה.) דלמר מדברי ר'
יוסי נלמד קטנה חוללת בפעוטות
כבת שית וזבת שבע דלא היא בת
כוונה לחליצה ורבא אמר עד שגיעה
לעונת נדרים פירוש לרבי יוסי
והילכתא עד שביא ב' שערות וכל
זה מדברי רבא ועוד י"ל דהתם בפ'
התקבל (גיטין דף סה.) גרסינן רבא
דהא קאמר התם ולמכור בנכסי
אזוי עד שיהא בן כ' שנה ואילו רבא
אית ליה בפרק מי שמת (ב"ב דף
קנה.) דלמכור בנכסי אזוי עד
שיהא בן י"ח וכן לר' היות שם
בפסחים וכל כפסחים גרסינן התם
איכא דלמכור סוגיא דהתם:

וְהָיָה אִי גְדוּלַּת הָאֵל
וְאֵל לִיָּהּ וּמִי מִסְפָּקָא לִיָּהּ וְהָאִמֵּר רַבָּא^ט קָמְנָה שְׁהִגִּיעָה
יִיכָה בְּדִיקָה חֻזְקָה הִבִּיֵּא סִימְנִין ה"מ בִּסְתִמָּא יֵאבֵל
חֹתוֹ לֹא אִי הֵכִי תִמְאֵן חוּשְׁשִׁין שְׁמָא נִשְׂרוּ^ז הִנִּיחָא
מ"ד אִין חוּשְׁשִׁין מָאֵי אֵיכָא לְמוּמֵר דֵּאִיתִמֵּר רַב
זֶן שְׁמָא נִשְׂרוּ רַב פִּפִּי אִמֵּר חוּשְׁשִׁין הֵנִי מוּלִי לַעֲנִין
זֶן חוּשְׁשִׁין מִכְלָל דְּמ"ד חוּשְׁשִׁין חוֹלְצֵת וְהָא חוּשְׁשִׁין
עוֹלָם דֵּלֹא בְּדִקָּה וְלַעֲנִין חֲלִיצָה חִישְׁשִׁין^ח וְכִי קָאִמֵּר
לֵאלֹחִיצָה בְּעִיָּא בְּדִיקָה אִמֵּר רַב דִּימִי מִנְהִרְדְּעָא
מָא נִשְׂרוּ וְהֵנִי מוּלִי הֵיכָא דְקִדְשָׁה בְּתוֹךְ זִמָּן
יֵכָא סְפִיקָא דְאוּרִייתָא^ט אֲבָל מְעִיקָרָא לֹא אִמֵּר
כָּל לֹקָה שְׁנֵאִמֵּר יֵאֵשׁ כִּי יִפְלִיא לְנִדּוּר^י וְלֹא
בְּהַפְלָאָה יִשְׁנֵוּ בָּבֶל יִחַל וְכָל שְׂאִינֵוּ בְּהַפְלָאָה
רַב הוֹנָא בְּרִי יְהוּדָה^כ (לְרַבָּא) לְסִיּוּעִי לְרַב הוֹנָא
לְפִי
הַ כְּלוֹם אֵלֵּךְ קִבֵּל אֲזִינֵי קְדוּשִׁין הִלְכָּן מִסְפִּיקָא לֹא מִחֲמִנִין עֲלֵה
קָמְמִי לֹא הוּוּ קְדוּשִׁין אֲלֵּא מִדְּרַבְּנָן לֹא תִקְנוּ רַבָּנִן מִיֵּאוֹן
אֶשֶׁת אִישׁ דְּבִיֵּאָה שְׂבָא עֲלֵיהּ מִשְׁגְּלָה מִקְדָּשָׁה לֹה: סְקִידֵשׁ.
וְג' דְּבִמְלֵמָא אַחֲרִיתִי לֹאֻ בְּרַ עוֹשֵׁין הוּא: כִּי יִפְלִיא. מִיֵּינָה
נִוֹן לֵאשׁ שְׁהוּא סִמּוֹן לֵבָל לְכָלל גְּדוֹל דְּהִיֵּינוּ שְׁנֵה אֶחָת קִדָּשׁ זִמָּן שְׁהוּא
אֲע"ג דְּבִהֵאִי קִרָּא לֹא כְּתִיב כִּי יִפְלִיא מ"מ כִּיּוֹן דְּנִפְקָא לֵן מִיֵּינָה
דִּיר נִדְרֵוּ וְגו' וּמוֹפְלָא סִמּוֹן לֵאשׁ כְּכָלל אִישׁ וְסִמּוֹן לִיָּהּ וְלֹא יִפְלִיא דְּכִדְרוּ:
לְפִי

וּטְעָמָא. דהסידי להו שערות דלאחר זמן הוא דגמרו למלמיה בין
בשנים הא תוך הזמן חסדין להו שומא דקטן הוא ולא
מצינא לרביי מאש: כן ט' שנים שהיזא שערות שומא. ואפי' לר'
יוסי' דרבי יהודה זמנן כן ועד כן י' יום אחד פלוגמא: שומא.
ורווא"ה בלע"י. ודרכה ליגדל שער זה:

הוא י"ג גופיה סימן. ואפי' לרבין
ויהדר מני כו' מאי לאו תנאי היא.
ואליבא דרבין י"ג הוי תוך זמן למינוק
דמשתני במתני' ורישא. דמשתני
י"ג סימן: רב. היא. דלמר דתנא
היא י"ג לאחר זמן: וסיפא. דמשמע
שומא: ר"ש בן אלעזר (א). דלמר
י"ג בתנוקת הוי תוך זמן. בכל הכן
מירוי מוקמינן הוי זמן כלפני זמן:
וזכור שעוריו. כו' כשהגדיל אבל נשר
ציתמיס אבולי. מילתא דרבנן הוי:
ממני לשמעתא דרבא כהאי לשא.

דשמעת מיניה נמי תוך זמן כלפי
זמן: ממארת והולכת. ואין חוששין
שמה הביאה צ" שערות דאפילו
הביאה שומא ויהיו זמן תוך זמן
כלפי זמן: אינה ממארת. שמה
הביאה ועכשיו היו סימן דלא לאחר
זמן הוא ואם יבמה היא לא חשבינן
לה גדולה לענין חליה ואינה חוללת:
גדולה היא. אם הביאה: וכי סימא
מספקא ליה. אם הביאה אם לא
הביאה הלכך מציאן לא דלמא הביאה
וחליה נמי לא שמה לא הביאה:
והא מיפפט פשיטא ליה לרבא.

דכיון דהגיעה לכלל שנותיה דודאי
הביאה: **ה"מ לענין** (ג) דאי אמר
למיחלף לאחר זמן וזדקנו ולא אשכחן
לא ליה **ה"מ** חיישין למימר גדולה היא
ותחלוץ הסמיטין נשרו: **אבל לענין**
מיואן חיישין, שמה נשרו לתומרה
וקנאה צביאה וצביא גט: **והא חיישין**
קאמר, ולא ודאי נשרו וחישינן
לתומרה משמע: **אלא** לעולם.
אינה ממאנת דציבא גדלא דקדונה
לכלך מסתמא אמרינן כיון שהגיעה
לכלל שנותיה ודאי אינה לה ואינה
צריכה דביקה וצביא גט: **ולענין**
החליא חיישין גרסינן, כלומר ולענין
החליא משום הכי אינה חולצת דחישינן
שמה לא הביאה סימנין. ודקשיא לך
האמר רבא חוקה הביאה סימנין ל"ק
כי אמר רבא חוקה למיאוון דלא
ממאנת מסתמא **אלא** לחליא צביא
דביקה: **הושטין שמה נשרו**, ואם
הגיעה לכלל שנותיה וזדקו ולא אשכחן
לא ממאנת: **דקדשה חוק** זמן.
יתומה מדעת אמה ואחיה לדעתה:
ובעל אחר זמן דהויא ספקא, דלשת
איש דאורייתא דבשעת צבילה דלאחר
זמן שמה הביאה והויא לה צביא זו
קדושין גמורין דהא גדלה וקוב צביה
ויצאה במיאוון: **אבל מעיקרא**, דמבי
עברה שמה דתרתי סרי ולא בעל לא

חיישין שמה נשרו דהא לא הוו בה ר' הירא דלא אשכחן אבא הדיא ר' זמנא דלמא אחיא למאן הנבעלת מתוך הזמן חינוק יהודע להפליא: מרצין [ממורה 3:] מופלא סמוך לאיש. מ' ר'אוי להציא שערות והיינו צמינקות כ' יהודע להפלות הו' נדרו נדר האי צבלי

(א) קדושין טז: ע"ש,
(ב) [לקמן מח: ג] יבמות
יג., (ד) [צ"ל רב הנהא],
(ה) רש"א מ"ו וע"ש, (ו) [צ"ל
לא], (ז) [בבב"ב קנה. ד"ה
איתמר וכו' האריכו צביאור
יותר],

תורה אור השלם

1. דָּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אוֹ
אִשָּׁה כִּי יִפְלֹא לְגִיד נָדָר
נָזִיר לְהִזְיֹר לָהּ:

במדבר ו ב

2. אִישׁ כִּי יִדֹר נָדָר לָהּ אוֹ
הַשְׁבַּע שְׁבַעַה לְאָסֵר
עַל נַפְשׁוֹ לֹא יִחַל דְּבָרוֹ
כָּכָל הַיֵּצֵא מִפִּי וַעֲשֵׂה:

במדבר ל ג

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ר' שמעון בן אלעזר היא דאמר: (ב) ד"ה הני מילי לענון חליצה דאי:

גליון הש"ס

גמ' אבל מעיקרא לא. ע'
לקמן נב ע"ב מד"ה הלכה:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
 א] רש"י ד"ה הני מיילי וכו' ולא
 אשכחן ליה לא חיישינן וכו'.
 כג"ל וכו' דרש"י סביב הר"י
 ביצמות סוף פרק ב"ש :

לעזי רע"י

וירוא"ה. יבלת.

מוסף רש"י

שומא. ורוא"ה זלע"ו
ודרכה לנחמ צה שיער
(קדושין טז:). ועודן בו.
כשהגיע ל"ב ולא נשרו,
פלוטמא, אבל אם נשרו קודם
י"ב לא פליג ר' יוסף, דלגלאי
מילתא דלאו סימן הוי, ומנן
י"ג שנה ויום אחד מודו רבנן
דהוי סימן ואפלו נשרו (שם
ע"ש).